

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica prima post octa. pasce Questio. xxxvij

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

Tractatus

III

Aue derivatū a p̄mis q̄ viderūt. **G**l̄n b̄ ar
gumēto vtī mḡr histo ad aſtruēdū q̄ in
c̄ta nativitate bos z alin⁹ affuerūt. **G**l̄n
z picture d̄ſcum libri laicop. Sed **T**ho.
q̄ntū ſcl̄sp z v̄l̄ piḡ velut ch̄i laſt teſ-
tigerit zc. **Sed** z. Null⁹ em̄ nō credēs re-
ſurrectione ch̄ri tetiḡt ch̄iūm; q̄r dt Hie-
ro. ad marcellā: q̄ nō mereſ tāgere ch̄im
q̄ reſurrectione ei⁹ nō credit. **G**l̄n b̄t̄ ma-
rie mag. diſiū fuit: Noli me rāgere. **J**oā.
xx. **S**z thomas reſurrectione n̄ credebat.
To. Sicut dt s. **T**ho. i. iij. ſtat q̄i vidit
vulnega: credidir. **G**l̄n dt ch̄is q̄i vi-
diſti: zno q̄i retigisti me thoma zc. Et p̄r̄ mei
ruit rāgere z tetiḡt: n̄ vt ip̄e crederet q̄ iā
credebat: h̄s vt nos crederem̄. **G**l̄oſa aut̄
magdalena nō eligebat vt dt s. **T**ho. yet-
lut reſt̄ reſurreccioſi p̄plis: q̄r multierē
in ecclia docere nō decer. vt p̄z. i. **L**or. xiiij
Et io rāgere nō ē p̄missa: h̄s etiā z buius
aſſignent alie cauſe. Querit etiā p̄t vt p̄z
duo corpora poſſint diuina p̄tute ſimil' eſſe
In eodē loco. **G**lide. iij. diſ. xlviij. ar. ii. q̄ſtis
meula. iij. z **L**ap. etiā ln. iij. eadē di. q. iij
uekone. iij. Et vt p̄z rō faciēs rē videri mi-
nuat vel totaliſ auferat meriti fidei. **G**l̄n
de. ii. q. ii. ar. x.

Ta ſp̄uālē q̄i nr̄am corpalem diligim⁹: vt
p̄z p̄ ſcm **T**ho. q. ii. q. xxvij. ar. v. Res āt
tpales dicunt ali q̄ ſup̄fua neceſſariati z de-
cētie: nō aſt̄ neceſſaria alteri eoz: alioq̄
nō iā pl̄ corpale vitā p̄ximi q̄i egali: h̄s
q̄i vitā v̄l̄ decentiā nr̄am: z p̄eqn̄ q̄i vir-
tute affiſabilitatis diligere⁹. ſed de h̄p̄a
rebit in q̄ſt̄ ſib̄ moralib̄. Precipue p̄ ſo-
ciali rōne ad h̄ ſtenet paſtor. Nā q̄uiq̄
eſt obligat⁹ ad aliqd faciendū: maxime ē
obligat⁹ vbi facere vel nō facere illud eſt
cauſa q̄ finis obligatiōis ſit vel nō ſit: ſi ſi
cut qui eſt stipendiat⁹ vt duce defendat a
gladio: maxime ad h̄ ſtenet vbi dux gla-
dijs impetis. qz ſi euz defendit: ſtat finis.
ſi nō defendit: nō ſtat. **Sed** paſtores obli-
garūt ſe ad exeqnduz officiū paſtoralē ad
hūc finem qui eſt ſalut̄ eterna ſubditoz:
z ad exhibendū aiām, p̄ ſalutē ouīū: quia
hoc ab eis exp̄ſſe exigit in ſecrationē
dicit **G**l̄is ponere aniam tuā p̄ ouib̄ tibi
cōmuſiſs: z respōder: yolo. Ergo vbi ſal⁹
pecoſ p̄ſentiam exigit paſtoris: illiciſtum
eſt ſi uam ablenare ploñaz: ſed ſtenet oues
pregere ořonib̄: doctria z exemplis. **G**l̄n
ſach. x. fugiēs paſtor: diſt̄ idolum. i. vñ
bz a ſimilitudo veri paſtoris. **O** dafot

Dñi ca prima post octa·pasce
Questio xxxvij

¶ Verit Otrū sit licitū
pastori psecutionū tpe aufu-
gere a gregē deserto: fm illō
saluatoris: Si vos psecuti-
fuerint i vna ciuitate tc. Reipōdeo Lī
pliciter fm sc̄pturas z līctos d̄r lup⁹. s. dia-
bolus tentās: heretic⁹ decipiens z t̄yan-
nus violentē erumpēs. Igis tpe psecutōis
pmi z secūdi lupi. i. diaboli z heretic⁹ non
licet pastori relinqre gregē suū ppter cōmo-
dū tēporale aut piculū psonale si adeo sit
guis psecutio vt p̄siderata pditō psonar⁹
ac rep⁹: pbabil⁹ tmeat pditio oim ouium
aut pluriū v̄l ēt vni⁹. Hā q̄litib⁹ tenet ybi
p suū icōmodū v̄l piculū psonale creder⁹
se alter⁹ salutē pcurare: hoc ipm facere: qz
heric⁹ Ondo charitat⁹ vt pl⁹ vitā corpore
pmi q̄res nostras tgales: z pl⁹ e⁹ v̄l

De questiōibus super euāg.

est conclusio: q̄ non licet illi gregē deserere: alioq̄n esset mercenari. Si em p̄iculosuz est naūtā navim in tranquilitate deserere: q̄nto magis in fluctib⁹: ut dicit Nicola⁹ pa- pa: et h̄z in decretis. Si aut̄ sunt mlti pa- stores q̄b⁹ alibi indigent ecclia: conclusio ē: q̄ alioq̄ eoz fugere p̄mit: ut dicit Aug. vbi s. et alioq̄ remanere: qz sic nec talis ecclia deser- rit: nec pastor necessari⁹ interib⁹. Et si co- munī cōcordia aut alta cōuenienti via: qui remaneat et q̄ vadant determinari nō pos- sit: p̄mit inuocata ḡfa sp̄ūstici mitri fortes: fm eundē ibidē. Sed ztra. Vide⁹ q̄ nul- lo modo liceat fugere. Nā q̄ fuitē salua- tor: dicit mercenari⁹: nō pastorē: sed con- tra pastore illu⁹ diuidit. So. Mercenari⁹ est q̄ plus de mercede q̄ d̄ ouui salutē cu- rat. Sec⁹ si q̄s secur⁹ de salute ouui: pro q̄ mou⁹ est pat⁹ si oportaret: vult etiā salua- tor seipm̄ co-pal⁹: qz sic dñs cōsuluit.

Querti etiā p̄t̄ vtp̄ pastor n̄ chz̄s ant- mā. i. vīta suā dederit p̄cīū p̄ ouib⁹. i. fidei lib⁹ suis. Vide⁹. iij. q. xlviij. ar. ij. Et scđo Ut p̄ chz̄s oues suas sic certitudinaliter cognoscat ut sciat q̄ saluabunt et que: ita q̄ saluari nequeant nec plures nec paucio- res nec alte ab illis q̄s scit. Vide⁹. j. q. xxij. ar. viij. verita. q. vij. ar. liij.

Dñica. iiij. post octa. Pasce
Questio. xxxix.

Veritutur vtp̄ apli dole-
tes de morte dñi in hoc ipso dñi
ne voluntati p̄formarent: Re-
spondeo. Apli de morte dñi sumū trista-
bant et gaudebāt q̄n erāt in vera fide et di-
lectio. Nā si passio chz̄i q̄ se z̄b̄m se cōside-
ret: de ea dolebant. qz q̄cūq̄ haberet charis-
tate dolet de iniq̄ morte innocentis: et tan-
to magis q̄nto magis est sibi dilect⁹. Sz
si p̄siderent in ordinis ad fructū inde seqn̄-
tem q̄ est liberatio mundi: sic letabant: q̄a-
ratione fidei hoc credebant: et rōne chari-
tatis hoc volebant. Utroq̄z aū modo. s.
volēdo et nolēdo dñia voluntati cōforma-
bant. Nolēdo qdē: qz etiā de⁹ nolēbat il-
lā passionē fm se: immo nullum malū pene-
vult nisi sub rōne alicui⁹ boni. Et illi vo-
lēdo: ut patet. Et h̄z est qd̄ sub alijs p̄bis

dicim⁹: et dī s. Tho. j. di. vi. ar. vi. ad ter-
tiū: q̄ btā virgo rōne deliberata vel bat-
chī morte: quā voluntate naturali abhor-
ret q̄libet sc̄tū. Sed h̄z. Nā q̄ saq̄ habet
exultare n̄ p̄forma diuine voluntati si muls-
tū tristef. qz exultare est extra salire p̄ letis-
cia: qn̄. s. tanta est ut let⁹ p̄tineri nō possit.
Sed dī. Sach. ix. Exulta sat⁹. zc. Solu-
tū. Qui multū h̄z exultare n̄ cōformas si tri-
stef et rōne q̄ habet exultare secus s̄t alia.
Zacharias aut̄ dicebat exultandū esse de
aduentu salvatoris: inqntū erat sal⁹ ac reh
dēptio mōi: nō aut̄ inqntū erat ad inqntū
mā innocēt̄ afflictōem. sed sic de dñs cō-
qrif Daud i. psalm⁹ chz̄i p̄. dicēs. Quet⁹
sūt. i. defiderau naturali desiderio: mar-
ime tpe passiōis) q̄ siml⁹ p̄tristaref. s. cōdo-
lēdo mib⁹ (fūllser em magnū solatiū chz̄is
sto afflito inqntū hō) et non fuit. qz. s. q̄s
nullus fuit. Fuerūt em pauce mīlēres no-
biles et devote et pauci discipuli.

Querti etiā potest vtp̄ q̄libet in morte
parentū vel amicop̄ fīdeo et p̄lorādo dñt
ne voluntati p̄formet. Vide⁹. j. di. vi. ar. iiij.
Et vtp̄ gaudium brīscī semel habitū de
chz̄o vīlo possit a beato vīlauferri vīlgāt.
Vide⁹. j. iiij. q. v. ar. liij.

Dñica. iiij. post octa. Pasce
Questio. xl.

Veritutur vtrum expedi-
q̄ ret apli cōpalem chz̄i p̄ntiam
pdere: Rñdeo q̄ sic. p̄ter duo.
Primo: quia quādo min⁹ bonū p̄iudicat
bono maiori: expedit illud pdere: sicut p̄
ditur et abscondit̄ pes ne totū corp⁹ p̄eat.
Sed bonum p̄tis sensitivē est min⁹ q̄ in/
tellectu: cum illa p̄t sit inferior. Igitur
vbi p̄iudicat bono ratōni: etiam expedit
nos illo p̄uari. Et ita erat in aplis. qz cor
poralis delectatio disciplo⁹ in vīsu psonē
et actuū chz̄i: et i. auditu vībo⁹ ita eos de/
tinebat: q̄ elevatio mēr⁹ eoz ad secreta di-
uinitatis ei⁹ p̄pediebat. Bed. i. home. Ex/
pedit vob⁹ ut forma serui vītis subtrahat
aspectib⁹: q̄tū amor dñitatis ap̄t⁹ vītis
infigat mētib⁹. Scđo. Nā illud ad qd̄ vī-
lēdo: ut patet. Et h̄z est qd̄ sub alijs p̄bis
li rei fieri sicut ei expedit sua p̄fectio: quia

2